

Dret del treball, nova legislació

written by Sebastià Sardiné | 21 de gener de 2026

En un model ideal, quan depens d'un amo –empresari privat o públic– els treballadors sempre han d'estar subjectes a una ideal llei comuna, sense privilegis per a ningú. No pas com ara, que els “funcionarios” o funcionaris, tenen estatut i lleis pròpies, normes exclusives, incentius professionals, horaris, vacances, baixes laborals, sindicats propis, jubilacions i privilegis que no tenen els treballadors de les empreses privades, subjectes a normes laborals i a convenis col·lectius diferencials, que no afecten l'administració pública estatal, autonòmica o local, amb sous pagats amb diners de tots, més altres avantatges discriminadors. Si es vol endegar una reforma seriosa, tots els que treballen per a altri haurien de ser tractats laboralment per igual. Si no és així, hi ha discriminació i privilegi a reconduir.

En l'Avantprojecte de Constitució Catalana que com a eina de treball, el grup Constituïm, vàrem presentar en el seu dia al Parlament de Catalunya (abans de el 1.10.2017), es regulaven els drets de protecció social, laborals i socioeconòmics dels treballadors (públics i privats, articles 39 a 46, també a articles 72 i següents).

Ara, el Govern de la Generalitat, presenta un «projecte de llei... per l'ocupació pública catalana (la impugnaran al Tribunal Constitucional?) que pretén renovar el marc legislatiu dels treballadors públics, prop de 400.000 treballadors públics”. M'alegra molt que s'hagi acceptat l'expressió treballadors públics, o administratius públics (burocràcia?) per a fer semblants tasques que els administratius privats, amb la mateixa eficàcia i responsabilitats que s'exigeix als privats, inclosa la de “trasllat” d'un departament a un altre, en el mateix edifici,

o en una altra "sucursal" de la mateixa empresa o administració. També sembla que inclou l'avantprojecte, el reciclatge professional i l'obligació d'adaptar-se als nous temps. Espero un gran debat parlamentari per unificar i donar seguretat a tots els treballadors, privats i públic. No és entenedor que un administratiu privat treballi matí i tarda, tingui un conveni d'oficines i despatxos, amb un sou i unes vacances diferents del treballador públic, i un accés a la promoció interna, una millora del sou per incentius, una jubilació tan diferenciada.

Confio que els polítics i sindicats voldran el mateix conveni per a uns i que per als altres. No crec que sigui qüestionable avui en dia, que un mestre d'ofici rebi un tracte, un sou, un reciclar-se o no, diferent en la pública que en la privada, amb complicitat dels sindicats.

Si realment volem continuar sent capdavaners en avenços socials (també polítics i en altres afers públics) feu un repàs al nostre Avantprojecte, no per a copiar-lo, és clar, sinó per a tenir-lo en compte, vist que vàrem gestionar-lo un bon grup de persones transversals, altruïstament, durant un parell d'anys. Tinguérem en compte les mestresses de casa, els jubilats, les persones grans, les minusvàlues..., en definitiva, la cohesió i el benestar social.

A l'hora de regular els treballadors públics, penseu també en la necessitat que l'administrat ja pateix prou burocràcia i dilacions en tots els sectors dels poders de l'Estat i de l'autonomia. El poder judicial no funciona com cal, el retard en els afers civils, penals i administratius són feixucs i lents, massa. Quan el teu afer es converteix en un número d'expedient (.../2026), ja estàs perdut. Ets un punyeter número. Les execucions de sentències poden ser encara més lentes, massa afers i milions d'euros encallats. El poder legislatiu no té en compte l'Escola de Salamanca per regular normatives contra el poder que no compleix amb el "contracte social" dona dret a rebel·lar-se, a l'abjuració, a la

separació, etc. No té en compte les desigualtats que *de facto* es produeixen en la societat administrada. El poder executiu, manat per partits, tenen estructura i interessos empresarials, amb secrets d'estat que ens amaguen, amb fons reservats, per a què?, amb Pegasus, amb impostos sobre l'estalvi, que ja ha pagat el que havia de pagar, i se'l castiga, a tort i adret, tant si compres un immoble, com si el vens al fill, germà, família, herència o a tercers, a l'Ajuntament tant li fa, quan aplica plusvàlua inexistent, o increment de patrimoni que engreixa a l'AT, que depèn de l'executiu, que es baralla per a conquerir el poder que té l'altre. La política consisteix en el fet que no mani l'altre, i perquè no mani l'altre el sistema finança a uns tercers per tal que es presentin, per manar ells, i no altres. Per evitar això, el nostre projecte de Constitució per a la República catalana proposava com a sistema electoral la "democràcia directa i participativa" (articles 130 i següents): votar amb creuetes les persones (no els partits) que entenem que són millors; regular també, eleccions de revocació, per si no funcionen els polítics –com ha succeït amb dretes i esqueres– i dos mandants com a màxim; eleccions el mes de novembre, cada 4 o 5 anys, amb inici de legislatura el dia primer de gener que toqui, anys complerts; amb Sindicatura Electoral, de Greuges, Econòmica i Ecològica, amb exigència de responsabilitats patrimonials personals, quan l'administració funcioni deficientment i no com ara, quan gairebé mai paga res, ni cap responsabilitat assumeix, d'aquí que no es vulgui variar ni l'actual Llei Electoral, ni l'obsoleta Constitució de 1978, influïda per militars i estructures franquistes.

Quan varen suspendre la República, es trencaren moltes coses. Una nova Europa, l'Europa dels pobles, de les nacions, la de les Euroregions –amb Catalunya liderant-la– era possible. Encara ho és, si a l'hora d'impulsar-la trobem qui transversalment la lideri. Oferim a Europa no tan sols la potència d'un bon motor sostenible, en marxa, sinó que els oferim la reactivació d'un instrument que ja tinguérem, el

Consolat de Mar, potenciat amb una nova Institució: IIPiT-CAT (l'Institut Internacional de Pau i Treva de Catalunya, art. 61 de la nostra proposta), que comportarà crear una grandíssima estructura de pau, social i econòmica, positiva, genuïna, engrescadora, que potser els explicaré en alguna altra ocasió. Però els polítics actuals només parlen, discuteixen i no escolten. Aquest és un greu problema.